

ת"פ 2499/05/12 - מדינת ישראל נגד איזק אביטן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 2499-05-12 מדינת ישראל נ' אביטן
תיק חיצוני: 0-6130-20114-1376

בפני המאשימה נגד הנאשם
כבוד השופט ד"ר אוהד גורדון
מדינת ישראל יחידת התביעות מחוז ירושלים - עו"ד ר' ישי
איזק אביטן על-ידי ב"כ עו"ד ד' בר דוד מן הסנגוריה
הציבורית

החלטה

רקע - וטיעוני הצדדים

1. הליך זה נוהל לאורך תקופה בפני מותב אחר. בהכרעת דין מיום 19.4.15 ולאחר שמיעת הראיות, הורשע הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום. בהמשך, ביום 20.12.15, הורה נשיא בית המשפט על העברת המשך ההליך לטיפול. זאת, לאחר שהנאשם התלונן כנגד המותב הקודם ותלונתו התקבלה בהחלטת נציבות תלונות הציבור על שופטים מיום 23.11.15 (לבקשתו הנוכחית צירף הנאשם גם בקשת פסלות שהגיש ביום 16.12.15 ושלא נסרקה למערכת "נט המשפט").
2. עם חידוש הדיון בפניי ובהתאם להזדמנות שניתנה לצדדים להציג עמדתם, פנה הנאשם בבקשה כי הכרעת הדין תבוטל וההליך יישמע מחדש. עמדתו, כך בתמצית, היא כי יתכן ש"המתח הפסול" כלשונו בינו לבין המותב הקודם היה קיים עוד טרם הכרעת הדין, והשפיע עליה בכך שהקשה על המותב הקודם להתייחס אליו באופן שהוא נטול שיקולים זרים.
3. המאשימה ביקשה כי ההליך ימשיך מן השלב בו נפסק, ובין היתר הפנתה לדחיות הרבות בהליך בשל התנהלות הנאשם לרבות היעדרויותיו שהובילו להתליית ההליכים. עוד ציינה כי שימוע הכרעת הדין נקבע למועד אשר קדם להתרחשויות מושא התלונה, וכי הכרעת הדין אינה נסמכת על "גרסה מול גרסה". אציין כי הצדדים הגישו מיזמתם את עמדותיהם לעיוני מבלי שנסרקו ל"נט המשפט".

דין והכרעה

4. איני יכול לקבל את בקשת הנאשם. הנאשם לא הצביע, בבקשתו, על מקור הסמכות להיענות לה, ואיני סבור כי קיימת סמכות שכזו. משניתנה הכרעת דין בידי שופט, אין שופט אחר המכהן באותה ערכאה ומקבל את המשך עמוד 1

ההליך לטיפול, מוסמך לבטלה.

5. סמכותו של השופט "הממשיך" את הטיפול בהליך הוגדרה בסעיף 233 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "חסד"פ"). זו לשונו:

"כל עוד לא הוחל בגביית ראיות או ראיות שיש להן משקל משפטי מן השלב שאליה הגיע קודמו;

אחר	שופט	רשאי	הוחל בגביית ראיות ונבצר משופט מסיבה כלשהי לסיים את המשפט,
שנתן	לאחר	הוא,	להמשיך במשפט מן השלב שאליה הגיע קודמו,
לנהוג			הזדמנות לבצע הדין להשמיט עונותיהם לענין,
			בראיות שגבה קודמו כאילו גבה אותן בעצמו או לחזור לגבותן, כולן אומקצתן".

סעיף זה מקנה שיקול דעת לשופט "הממשיך" להסתמך על ראיות שגבה קודמו, ולחלופין לחזור ולגבותן. בפסיקה אשר דנה בסעיף 233 הובהר כי האפשרות האחרונה נועדה להתמודד עם קושי אשר מתעורר במצב דברים בו הובאו הראיות, כולן או חלקן, בפני השופט הקודם כך שהשופט "הממשיך" נדרש להכריע על סמך עדויות שלא נשמעו בפניו. שיקול הדעת האמור מאפשר לשופט "הממשיך" לעשות כן - שאז עליו לסמוך את קביעותיו על טעמים שאינם במהימנות העדים. לחלופין רשאי הוא לחזור ולגבות ראיות. (ראו למשל ע"פ 484/15 ורני נ' מדינת ישראל (פורסם ב"נבו", 1.12.15); ע"פ 8703/96 עמר נ' מדינת ישראל (פורסם ב"נבו", 10.11.97)).

6. עמידה זו על תכלית הסמכות שהוקנתה בסעיף 233 מאפשרת לתחום את גבולותיה. לטעמי, פרשנות של האפשרות שניתנה לשופט "הממשיך" לחזור ולגבות ראיות, כסמכות לבטל הכרעת דין שנתן קודמו, אינה הולמת את תכלית הסעיף. משניתנה הכרעת הדין פג הקושי שנדון לעיל ואשר ניצב בבסיס שיקול הדעת שהוקנה בסעיף 233 לשופט "הממשיך".

זאת ועוד, פרשנות סעיף 233 כמסמך את השופט "הממשיך" לבטל הכרעת דין חורגת לתחומי סמכותה של ערכאת הערעור, שהיא אשר מופקדת (לפי סעיף 213 לחסד"פ) על בחינת טענות לפגמים בהכרעת דין. לו ביקש המחוקק להקנות לשופט "הממשיך" סמכות בלתי-שגרתית שכזו, סביר כי היה עושה זאת במפורש. זאת, בדומה לקביעתו בסעיף 192א לחסד"פ המקנה סמכות חריגה לבטל הכרעת דין לצורך אחר.

7. זאת ועוד, במקרה דנן מתבקש ביטול הכרעת הדין לא מהטעם אשר ניצב בבסיס הסמכות לפי סעיף 233 לחסד"פ, עליו עמדתי לעיל ואשר נעוץ בקושי אשר נגרם בשל חילופי השופטים. הביטול מתבקש בשל טענה אחרת, לשיקולים זרים. זו טענה בעלת "אופי ערעורי" מובהק, שאינה נוגעת דווקא להחלפת המותב ועשויה הייתה להתעורר גם אם לא היה מוחלט על ההחלפה. הדבר מחדד את חוסר התאמתה של טענה זו כטיעון המועלה בפני השופט "הממשיך" באותה ערכאה.

8. די בכך להביא לדחיית הבקשה. למעלה מן הצורך אוסיף שניים:

ראשית, כי עיון בהחלטת הנציבות (שהעתקה צורף לבקשה) מעלה כי היא עסקה בהתבטאות נקודתית ובהשלכותיה על חובת בית המשפט להקפיד בכבודם של מתדיינים ולהימנע ממעורבות בשיקול דעתו של סנגור האם לייצג נאשם. איני מאתר בה קביעה המבססת את טענת הנאשם לפיה מתן הכרעת הדין הושפע משיקולים זרים.

ושנית, כי כתב האישום בהליך הנדון הוגש במאי 2012 ועניינו באירועים משנת 2011. ההליך מתנהל לאורך תקופה

ממושכת, וזאת בין היתר בשל היעדרויות וחילופי ייצוג. בירורו הצריך שמיעתם של מספר עדים, כמפורט בהכרעת הדין. זהו שיקול מסדר שני, שבפני עצמו לא היה בו להביא לדחיית הבקשה אך הוא מצטרף ליתר השיקולים וממחיש את הצורך בקידום ההליך לקראת סיומו.

9. מנימוקים אלה הבקשה נדחת. בדיון שנקבע ליום 10.1.16 יתקיים הטיעון לעונש.

10. המזכירות תעביר החלטה זו לצדדים, ותזמין הקלטה לדיון האמור. ב"כ הנאשם יעדכן את מרשו.

ניתנה היום, כ"ב טבת תשע"ו, 03 ינואר 2016, בהעדר הצדדים.